किंच हेपुत्रकाप्राप्तयौवनं ममदुःखायअकालेकालमापन्नं परयामीत्यनुषंगः ॥ पंचवर्षसहस्रकं वर्षशब्दोत्रदिनपरः ॥ सहस्रसंवत्सरंसप्तमुपासीनेतिवत् ॥ तेनषोडशव
र्षमित्यर्थइत्येके ॥ तेनकिंचिन्यूनचतुर्दशवर्षमित्यर्थइत्यन्ये ॥५॥ तवशोकेनाहं तवजननीच निधनंगमिष्यामि ॥६॥ अस्यमरणेममकृतंकिंचित्कारणमित्याह ॥ नेति॥
सर्वेषां प्राणिनां तद्विषयमनृतंहिंसारिक्तमपिपापं मनोवाक्कायैरनिष्टाचरणं स्वकृतंनस्मरामि अकृतत्वादेव ॥ सर्वेषांप्राणिनांप्राणंनकदाचनविद्यतेइतिपाठे सर्वेषांप्राणिनांप्रा

अप्राप्तयौवनंबालंपंचवर्षसहस्रकं ॥ अकालेकालमापन्नंममदुःखायपुत्रक॥ ५॥ अल्पैरहोभिर्निधनंगमिष्यामिनसंशयः॥ अहं
चजननीचैवतवशोकेनपुत्रक॥ ६॥ नस्मराम्यनृतंस्युक्तंनचहिंसांस्मराम्यहं ॥ सर्वेषांप्राणिनांपापंनस्मरामिकदाचन॥ ७॥ केना
यंदुष्कृतेनायंबालएवममात्मजः॥ अकृत्वापितृकार्याणिगतोवैवस्वतक्षयं॥८॥नेदृशंदृष्टपूर्वंमेश्रुतंवाघोरदर्शनं॥ मृत्युरप्राप्तकाला
नांरामस्यविषयेत्ययं॥ ९॥ रामस्यदुष्कृतंकिंचिन्महदस्तिनसंशयः॥ यथाहिविषयस्थानांबालानांमृत्युरागतः॥ १०॥ नह्यन्यवि
षयस्थानांबालानांमृत्युतोभयं॥ सराजञ्जीवयस्वैनंबालंमृत्युवशंगतं॥ ११॥ राजद्वारिमरिष्यामिपत्न्यासार्धमनायवत्॥ ब्रह्महत्यां
ततोरामसमुपेत्यसुखीभव॥ १२॥ भ्रातृभिःसहितोराजन्दीर्घमायुरवाप्स्यसि॥ उषिताःस्मसुखंराज्येतवास्मिन्सुमहाबल॥ १३॥
इदंतुपतितंतस्मात्तवरामवशेस्थितान्॥ कालस्यवशमापन्नाःस्वल्पंहिनहिनःसुखं॥ १४॥संप्रत्यनाथोविषयइक्ष्वाकूणांमहात्मनां॥
रामंनाथमिहासाद्यबालांतकरणंध्रुवं॥ १५॥ णमुद्दिश्य मयाकृतंहिंसांनस्मरामि ॥ अतोममकदाचन जन्मांतरेपि पापंनविद्यते जन्मांतरेतत्करणेसं
स्कारेणैतज्जन्मन्यपितत्रप्रवृत्तिःस्यादितिभावः ॥ ७ ॥ पितृकार्याणि श्राद्धादीनि॥८॥रामस्यविषये देशे॥९॥ तस्माद्राजदोषाद्देवैर्बालमरणमित्याह ॥ रामस्येति ॥१० ॥
सराजन्नित्याभिमुख्येनवादः॥ ११॥सुखीभवेतिव्यंग्योक्तिः॥ १२॥उषिताःस्म एतावत्कालमितिशेषः॥ १३॥इदं बालकमरणदुःखं हियतइदानींवयंकालस्यवशमापन्नाःहित
स्मात्तवराज्येनोत्माकं स्वल्पमपिसुखंनहि॥ १४॥इदानीमिक्ष्वाकूणामयंविषयोदेशोरामंबालानामंतंकरोतिनादृशंनाथमासाद्य प्राप्यानाथोजातोरक्षकसुराजरहितोजातः॥ १५